

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 30 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 24 augustus 2017 van de examencommissie **Erasmus School of Social and Behavioural Sciences**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij brief van 22 september 2017, door het college op 23 september 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 24 augustus 2017, waarbij haar verzoek tot een extra herkansing voor het onderdeel Psychometrie werd afgewezen. Op 16 oktober 2017 ontving het college het verweerschrift. Appellante heeft bij brief van 26 oktober 2017 gerepliceerd en tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend, inhoudende toegang tot het masterprogramma onderwijs en de examens. Dit verzoek is ter openbare zitting op 30 oktober 2017 behandeld. De voorzitter heeft het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen omdat een uitspraak in de bodemzaak op korte termijn te verwachten is.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 30 oktober 2017. Appellante is ter zitting verschenen en heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door ..... en ....., respectievelijk lid en secretaris van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante voert primair aan dat het bestreden besluit in strijd is met het verbod van indirecte onderscheid zoals neergelegd artikel 2 Wet gelijke behandeling handicap en chronische ziekte (hierna: WGBH/CH). Subsidiair voert appellante aan dat verweerder ten onrechte de hardheidsclausule niet heeft toegepast.

Appellante betoogt dat zij als gevolg van haar ziekte (ME) haar tweede tentamenmogelijkheid onvoldoende heeft kunnen benutten. Appellante betoogt dat ten onrecht geen rekening is gehouden met haar chronische ziekte. Dat verweerder met de tegemoetkomingen in tijd en de vervangende opdrachten haar meerdere malen uit coulance tegemoet zou zijn gekomen bestrijdt appellante met klem; appellante is van mening dat op grond van de WGBH/CH verweerder verplicht is om doeltreffende aanpassingen te verrichten, zoals ook het aanbieden van een extra herkansing. Uit het verweerschrift van verweerder zou volgens appellante niet blijken dat daadwerkelijk rekening is gehouden met haar ziekte.

Appellante voert aan dat ten onrechte door verweerder de aanname is gemaakt dat appellante het reguliere tentamen niet serieus heeft genomen en voor de vorm heeft gemaakt. Nadat de ME klachten verergerden heeft appellante direct contact opgenomen met de studieadviseur die haar heeft geadviseerd om zich op de opdrachten te focussen. Daarbij zou de studieadviseur niet expliciet hebben gemeld dat appellante niet diende deel te nemen aan het reguliere tentamen. Appellante licht ter zitting toe dat indien zij dit advies wel had gekregen ook niet

had deelgenomen aan het reguliere tentamen. Appellante geeft aan dat zij ten tijde van de herkansing last kreeg van haar ME klachten, waaronder buikgriep. Na de uitslag van de herkansing heeft zij een verzoek ingediend bij verweerder voor een extra herkansing.

Het niet toepassen van de hardheidsclausule en het niet toestaan van een herkansing leidt volgens appellante tot onredelijke en onbillijke gevolgen; zonder de extra herkansing verkrijgt appellante geen toegang tot de masteropleiding Orthopedagogiek en loopt zij een jaar studievertraging, wat niet bevorderlijk is voor haar re-integratie na een periode van arbeidsongeschiktheid.

2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat in de Onderwijs- en examenregeling (OER) en de Regels en Richtlijnen (R&R) niet wordt voorzien in een extra herkansingsmogelijkheid. Dat op grond van artikel 7:3 OER een extra herkansing dient te worden toegestaan betwist verweerder; dit artikel gaat over de wijze van het afleggen van tentamens en niet over het creëren van meer tentamenmogelijkheden. Verweerder is van mening dat zij appellante herhaaldelijk tegemoet gekomen is door uitzonderingen te maken die vaak niet worden toegestaan met als doel het ondersteunen van haar studievoortgang. Appellante is in de gelegenheid gesteld om alsnog te voldoen aan de aanwezigheidsplicht voor gemiste bijeenkomsten, deadlines zijn voor haar verruimd en ook mocht zij meer vervangende opdrachten maken dan regulier toegestaan.

Tegen het advies van de studieadviseur in heeft appellante het reguliere tentamen afgelegd; de studieadviseur heeft appellante geadviseerd om zich te richten op de opdrachten van het blok en niet op het reguliere tentamen. Verweerder is van mening dat appellante een tentamenmogelijkheid heeft verspeeld door voor de vorm het reguliere tentamen te maken. Verweerder licht toe dat zij er vanuit gaat dat wanneer een student deelneemt aan een tentamen, dit tentamen ook serieus neemt en dat wanneer een student niet in staat is deel te nemen aan het tentamen ook dit tentamen niet 'voor de vorm' maakt, vooral als dit door de studieadviseur is afgeraden. Door wel deel te nemen aan het tentamen is het voor verweerder ook niet mogelijk om vast te stellen dat appellante daadwerkelijk niet in staat was deel te nemen aan het tentamen. Derhalve gaat verweerder er vanuit dat appellante ondanks de persoonlijke omstandigheden toch in staat was deel te nemen aan het reguliere tentamen.

Verweerder constateert dat appellante in het algemeen moeite heeft met statistiek; appellante heeft de afgelopen jaren - in tegenstelling tot andere onderdelen - met herkansingen en bijlessen slechts nipte voldoendes gehaald voor statistiekonderdelen. Dat zij de herkansingsmogelijkheid voor Psychometrie niet voldoende heeft kunnen benutten is volgens verweerder derhalve niet gelegen in de persoonlijke omstandigheden maar in het gegeven dat het appellante meer moeite kost om de statistiekmaterie eigen te maken. Verweerder acht de kans dat appellante het onderdeel met een extra herkansing behaalt zonder het onderwijs opnieuw te volgen nihil. Verweerder merkt ook op dat statistiek een belangrijk onderdeel vormt voor de masteropleiding; het starten met de masteropleiding zonder aantoonbare voorkennis van statistiek is derhalve geen optie, aldus verweerder.

Verweerder is van mening dat de door appellante genoemde persoonlijke omstandigheden voldoende zorgvuldig zijn afgewogen en ziet geen aanleiding om een extra herkansing toe te staan.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten het extra herkansingsverzoek van appellante af te wijzen.

Vaststaat dat appellante een onvoldoende resultaat heeft behaald voor de herkansing van het onderdeel Psychometrie; appellante heeft het cijfer 3,1 behaald. In de OER en de R&R wordt in beginsel niet voorzien in een extra herkansingsmogelijkheid.

In hetgeen appellante in beroep naar voren heeft gebracht, heeft het college geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat verweerder onrechtmatig zou hebben gehandeld door het verzoek van appellante af te wijzen. Dat verweerder de door appellante gemelde persoonlijke omstandigheden niet heeft gezien en gewogen, zoals appellante betoogt, deelt het college niet. Het college is het met verweerder eens dat niet kan worden vastgesteld dat de persoonlijke omstandigheden van appellante doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van het onderdeel Psychometrie. Hierbij neemt het college in aanmerking dat door verweerder voldoende aannemelijk is gemaakt dat appellante een statistiekdeficiëntie heeft en dat statistiek een belangrijk onderdeel vormt van de masteropleiding Orthopedagogiek, maar ook dat appellante tegen het advies van de studieadviseur in heeft deelgenomen aan het reguliere tentamen en niet voorgaand aan de herkansing of vlak na de herkansing contact heeft opgenomen met de studieadviseur om de persoonlijke omstandigheden te melden. Het college constateert bovendien dat appellante in hetzelfde periode als de herkansing Psychometrie, tentamens van andere onderdelen wel heeft behaald.

Dat de hardheidsclausule niet door verweerder is toegepast acht het college derhalve evenmin onredelijk. Er zijn naar het oordeel van het college door appellante voor het overige geen argumenten aangevoerd die ertoe zouden behoren te leiden dat een extra herkansingsmogelijkheid dient te worden toegestaan.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.